

K e C á L E K

4. číslo, VI. ročník, školní rok 2010 - 2011
ŠKOLNÍ ČASOPIS ŽÁKŮ,
UČITELŮ, RODIČŮ ZÁKLADNÍ
ŠKOLY SOKOLSKÁ TŘEBOŇ

Z OBSAHU:

- Rozhovor se spisovatelem Stanislavem Rudolfem
- Co mi škola dala...
- Co taky umíme- Aneta Šimečková
- František Klíma
- Prázdninové hrátky

OBSAH 4. ČÍSLA:

STR. 3	ÚVODNÍK. LUŠTĚNÍ. VYMALOVÁNKY
STR. 4-5	ROZHOVOR SE SPISOVATELEM S. RUDOLFEM
STR. 6-7	HRAJEME SI S ANEŽKOU
STR. 8	CO TAKÉ UMÍME –
VYCHÁZEJÍCÍ ANETA ŠIMEČKOVÁ A FRANTIŠEK KLÍMA	
STR. 9	ŠKOLNÍ ŠOTEK
STR. 10-15	CO MI ŠKOLA DALA.....
STR. 16-18	KOŇSKÉ HRÁTKY S ANIČKOU
STR. 19	OBRÁZKOVÝ PŘÍBĚH PRO NEJMENŠÍ
STR. 20-21	ŠKOLNÍ STŘÍPKY
STR. 22	VYMALOVÁNKY
STR. 23	HRÁTKY NA PRÁZDNINY
STR. 24	LUŠTĚNÍ
STR. 25	VÝSLEDKY PRO KOŇSKÉ HRÁTKY
STR. 26	ČTENÍ POMÁHÁ
STR. 27	CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ

Bylo nám tu fajn...

Na základku krásné vzpomínky jsou,

V srdci mém navždy zůstanou.

Krásné i ty zlé,

Bez výjimky jsou úžasné.

A proto říkám Vám,

Že nám tu bylo fajn.

Eliška Márovcová, 9.B

➤ ÚVODNÍK 4.ČÍSLA

3

Milí čtenáři, v rukou právě držíte poslední číslo Kecálka v tomto školním roce. Akademii máme již za sebou a dovoluji si za všechny žáky říct, že se nám vyvedla. Začíná nám léto a s ním spojené starosti s vysvědčením. Pro některé je to premiéra a pro jiné derniéra. Deváťáci opustí zdejší školní lavice a s úsměvem zasednou do těch středoškolských. Ale to zase předbím. Všichni se

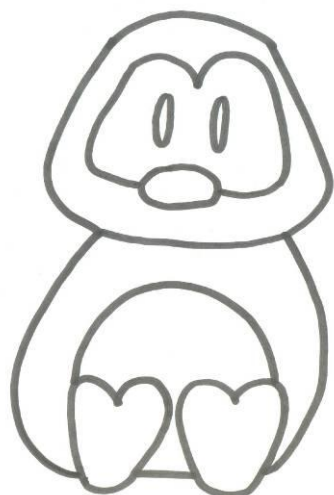
už moc těšíme na prázdniny, které jako obvykle plánujeme strávit někde u vody, s kamarády nebo doma se svou rodinou. Pro nás školáky je to čas, kdy můžeme takříkajíc nabíjet baterky a užívat si. Snad za dva měsíce stihneme nabrat zase trochu té chuti do učení, která se na začátku prázdnin „nějak vypařila“. Každý z nás se ale těší na své spolužáky .

A co se vlastně bude dít v září? Rozhodně zase začne práce s učením a přípravou do školy. A co je hlavní? V říjnu vyjde nové číslo Kecálka! Již sedmým rokem! Těšit se můžete na spoustu omalovánek, doplňovaček a také na reportáž z prvních dojmů našich prvňáčků a světového dne jazyků, který na naší škole v září proběhne. A kdo má chuť, může se připojit k nám, kteří Kecálka pro vás všechny připravujeme.

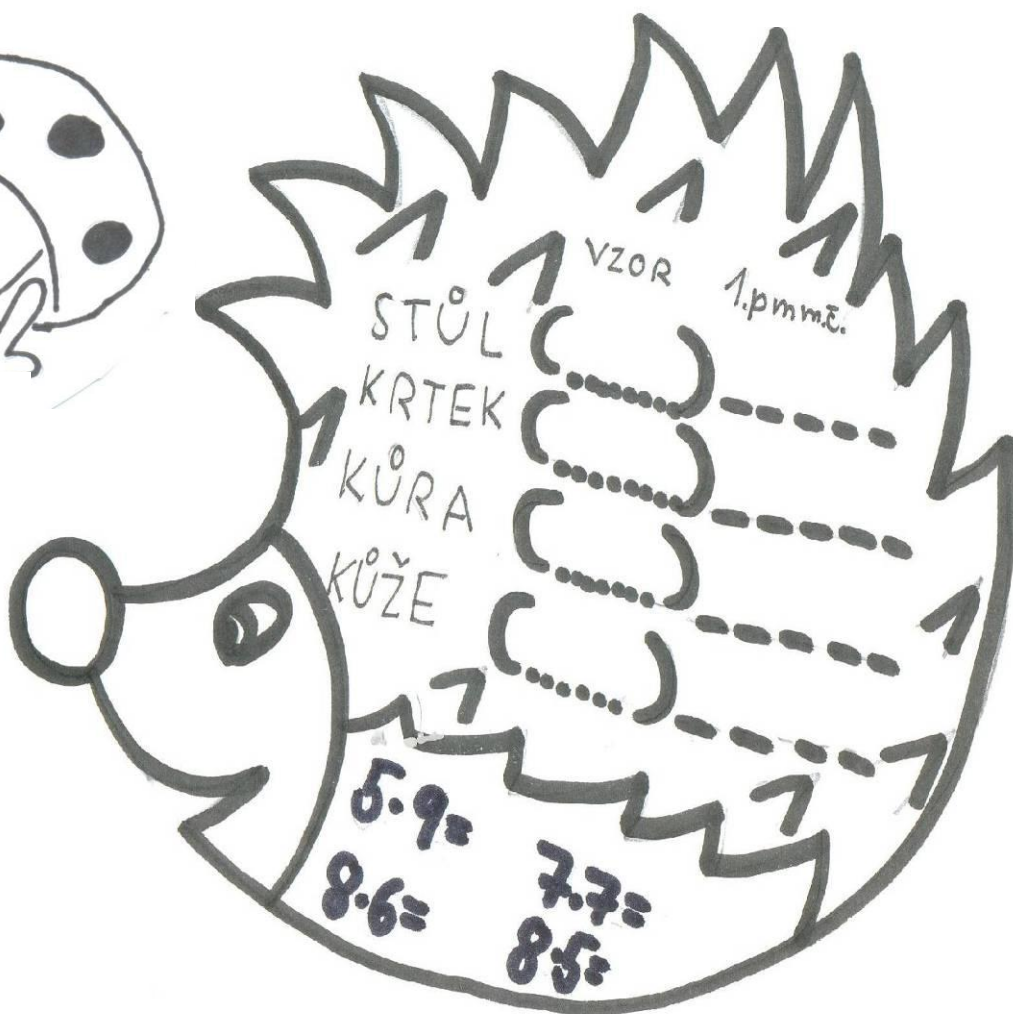
Anežka Písaříková, 6.B.

Martin Vopelka, 6.A

Markéta Srbová, 6.A

Terežka Sojková, 4.A

➤ **ROZHOVOR SE SPISOVATELEM** **STANISLAVEM RUDOLFEM**

Pane spisovatel, prozradíte nám, jaká byla Vaše školní léta a jak na ně s odstupem času vzpomínáte?

Neměl jsem žádné problémy ve škole. Nevím proč, ale učení mi šlo celkem dobře, kromě období, kdy jsem byl na gymnáziu a měli jsme matematiku. To byl můj úhlavní nepřítel č. 1 a nemohl jsem ho zdolat. Proto jsem se po maturitě zaměřil pouze na češtinu a začal jsem ji studovat na Vysoké škole pedagogické v Českých Budějovicích. Tam jsem po třech letech promoval a začal svou profesní dráhu jako učitel.

Chtěl jste být spisovatelem už jako dítě a nebo jste uvažoval jako každý z nás i o jiných profesích?

Možná že to bude nevěrohodné, když to řeknu, ale skutečně jsem uvažoval o tom, že bych jednou chtěl také knížky psát. Byl jsem totiž vášnivý čtenář. Nebyl internet, nebyla televize za mého dětství ale byly knížky a já je miloval. A dokonce jako student jsem měl na starosti v jednom malém městečku nedaleko Jičína-v Železnici, celou městskou knihovnu. A samozřejmě všechny novinky jsem četl jako první a toužil jsem také nějakou tu knížku napsat, ale to se mi povedlo až za dalších 15 let.

Kde jste vlastně vyrůstal?

Už jsem řekl, že dětství a mládí jsem prožil v malém městečku nedaleko Jičína, které se jmenuje Železnice a možná že ti, kteří v malém městečku dodnes bydlí, mi potvrdí, že když tam člověk-jako kluk vyrůstá, tak se účastní všeho. Takže jsem chodil do Sokola, do skautů, hrál divadlo, zpíval v kostele, hrál tam na housle, prostě jsem využíval všeho, co tehdy mi ten den nabízel.

Zajímalo by nás a naše čtenáře jistě také, co Vás na psaní knížek baví.

Několik věcí. Když vám vyjde knížka, tak je to především do jisté míry odraz vaší duše, vašich schopností a vašich názorů na život. To je jedna z těch předních a cenných vlastností knížky. Další věc pro mne byla ta, že jsem mohl zužitkovat všechny zkušenosti a zážitky, které jsem načerpal jako učitel ve škole. Učil jsem nejprve žáky základní školy, pak střední školy a nakonec i vysokoškoláky. je ty pravidla české a světové literatury.

Kterou ze svých knížek vy osobně považujete za nejlepší a proč?

Myslím si, že mou nelepší a nejpopulárnější knížkou je bezesporu Metráček, kterému pomohl výborně natočený film. Je to příběh tlusté dívky. Jistě jste mnozí tu knížku četli nebo viděli film. Dodnes se neustále v televizi pouští, a hraje se v kině a mě také potěšilo, že ho koupilo 28 zemí.

Cestujete rád a často? Která zajímavá místa jste navštívil a poprosíme vás, abyste o nich něco zajímavého řekl, nebo připojil zábavnou historku.

Měl jsem to štěstí, že několik let jsem pracoval jako redaktor v časopisu Květy. Dodnes vycházející. Všichni mí kolegové kolegyně většinou byli Pražáci - ovládali perfektně angličtinu a já jediný, který do redakce přišel odjinud-řekl bych z venkova, jsem byl vyzbrojen francouzštinou. Měli jsme ji na gymplu. Francouzština mi umožnila dostat se do těch zemí, kde jsem se s ní mohl dohovorit. Pokud bych měl říct jednu příhodu, tak jedna z těch kratičkých příhod mni utkvěla v hlavě. Byl jsem totiž jednou na reportážní cestě v Tunisku. Tam mě ve služebním autě vozil místní řidič-Tunisan a ten měl takovou zvláštní vlastnost jako řidič, že když jsme měli jet v zatáčkách do kopce a pak z kopce dolů, tak on zásadně předjížděl zprava do leva snad aby měl lepší oblouk. Já jsem umíral strachy a třásl jsem se vedle něj, protože každou chvíli do nás mohl z druhé strany někdo vletět. A já mu francouzsky říkal: „Prosím tě, to nemáš strach, že nás někdo v protisměru zabije?“ On se na mě podíval a řekl: „Nemám!“ Já říkám:“ Jak je to možný?“ A on odpověděl: „ Allah ví, kudy jezdím“. A opravdu to asi ten Allah věděl, protože se nám nic nestalo. Takovýchto zážitků jsem ale měl mnoho.

Proč jste si k rekreaci vybral právě třeboňské lázně?

Před deseti lety to bylo zkusmo. To znamená, že jsme si zvolili poprvé třeboňské lázně a zalíbil se nám pobyt v Auroře tak, že každý rok se tam na tři týdny vracíme a užíváme si nádherného kraje, rozumných lidí a já si dokonce vychutnávám i místní nářečí.

My děti často někoho obdivujeme. I dospělí mají své vzory. Měl jste v životě také takový vzor?

Určitě jsem měl a byli to jednak hoši od Bobří řeky - hlavní hrdinové knihy Jaroslava Foglara, která se jmenuje Hoši od Bobří řeky. A další kniha, která ovlivnila můj život byla například Dobrý voják Švejk.

Jaký je Váš vztah ke kultuře? Navštěvujete divadlo, koncerty, čtete rád? Posloucháte nějakou hudbu?

Čtu rád. Poslouchám klasiku. Jinak mám rád českou lidovku, kterou slyším dost často i tady na Třeboňsku a pokud se týká mluveného slova, tak velice rád chodím do kina. A taky bohužel jen občas chodím do divadla.

A kde žijete teď? Dáváte přednost městskému životu nebo jste takříkajíc přírodní typ?

Tak rozhodně přírodní typ nejsem, protože mě poznamenalo dětství, kdy moji rodiče měli malé hospodářství a já jsem místo toho, aby mě naši pustili na fotbal, tak jsem musel okopávat brambory, krmit králíky a musel jsem trávit čas takovou prací, která mi tu přírodu málem zošklivěla. No, ale uznávám, že když přijedu do takového prostředí jako je Třeboňsko, je pochopitelné, že jsem z toho kraje nadšen.

Máte i vy nějakého domácího mazlíčka?

Měl jsem. Chovali jsme králíky ještě v nedávné době, ale měli jsme tam jednoho zvláštního králíčka. On totiž k nám běhal na zapísknutí. To byl unikát a ve všech pak pozdějších generacích se takový neobjevil.

Kde nacházíte nové inspirace pro psaní knih?

Kolem sebe. Život kolem nás je tak bohatý, ať už bych měl psát knížku pro mladší čtenáře, pro zkušené čtenáře tak vždycky je v životě něco zajímavého, takže teď připravuju knihu, což bude román spíše pro dospělé ze současnosti. Já začínám vždycky od titulu. Vymyslím titul, což mi dá velikou práci a těch dvě stě, tři sta stran k tomu dopíšu. Velký ohlas měl u nás film Starci na chmelu. Já připravuju román, který se bude jmenovat Starci na webu. O tom, jak starší lidé prožívají tento digitální svět. Budu psát o jejich vztahu k internetu, k počítači. Prostě všechno to se budu snažit zaznamenat.

Ovlivňuje Vás ve psaní učitelské povolání?

No a jak. Prakticky všechny knihy, které jsem napsal pro mládež, byly ovlivněny mojí učitelskou praxí. Když ten kantor stojí před třídou a vždycky hodinu za hodinou pozoruje těch třicet žáků a vnímá těch třicet životů, tak určitě tam najde něco zajímavého, úsměvného. Opravdu je to nevyčerpatelný rybník nápadů, kde na ty úlovky můžeme být opravdu dost často pyšní.

Pane spisovateli, na závěr bychom vás chtěli požádat o pár slov, která byste chtěl vzkázat nám, žákům v ZŠ Sokolské. Třeba takový malý vzkaz nebo radu nám, mladé generaci.

Držím vám všem palce!!!

Stanislav Rudolf jezdí k mému dědovi již léta, znají se a nedávno pobýval v Auroře, tak jsem využila jeho návštěvy a vypravili jsme se s tímto známým spisovatelem udělat rozhovor pro náš časopis.

Anežka Písaříková

Anna Walterová, 6.B.

Anežka Písaříková, 6.B.

Martin Vopelka, 6.A - foto

➤ HRAJEME SI S ANEŽKOU

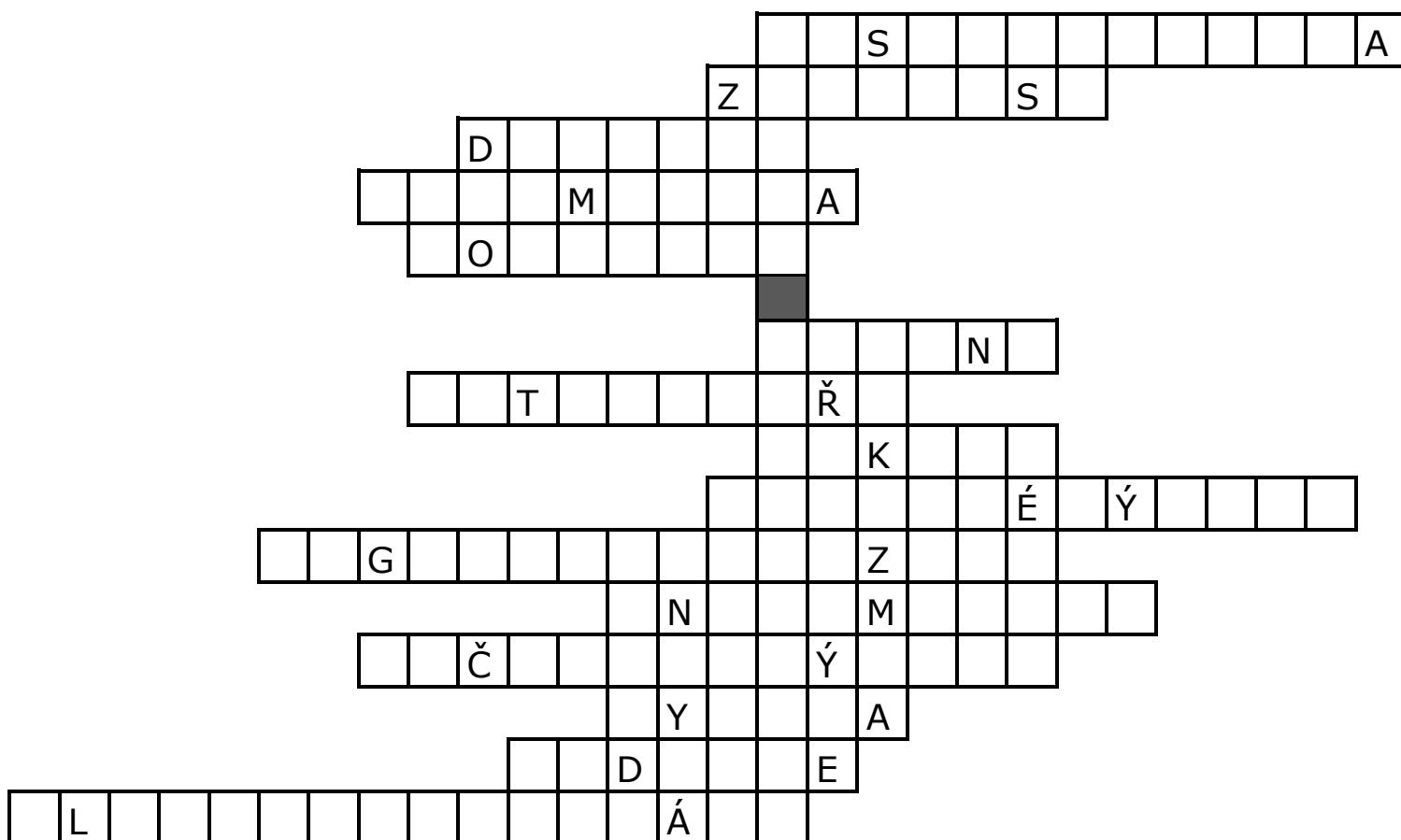
Vyhledej v osmisměrce všechna jména ze seznamu.

T	Í	V	A	L	S	O	R	A	J
M	Ř	N	B	É	L	D	O	N	A
A	I	A	U	R	I	A	N	R	R
O	J	J	K	V	N	N	D	O	O
L	I	M	A	K	D	N	Ř	M	M
E	N	D	J	N	A	I	E	A	Í
N	Ř	Z	E	S	N	N	J	N	R
K	I	K	L	Á	R	A	N	A	A
A	CH	I	N	R	A	D	K	A	Y
J	I	T	K	A	N	O	M	I	S

Anna, Klára, David, Sára, Radka, Jakub, Sandra, Nina, Ondřej, Kamil, Jindřich, Dan, Jiří, Linda, Simona, Lenka, Jaromíra, Jitka, Romana, Jaroslav, Jan, Vít.

Pokud jsi vše dobře vyluštil/a, ze zbylých písmen vyšla ti tajenka:.....

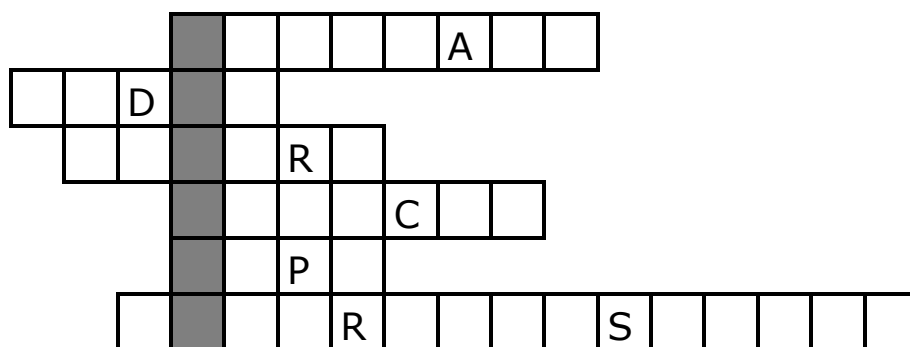
Doplň do tajenky odpovědi k otázkám ze seznamu.

Vyjde ti tajenka:.....

- Psát a číst se učíme na hodinách
- Planetu Zemi a vesmír poznáváme na
- Dějiny nás naučí
- Počítat nás naučí
- Naše škola stojí v ulici
- Žáci 1.stupně jezdí na plavecké kurzy do
- Básně se učíme na
- Cvičení, které nám paní učitelka diktuje
- Sportujeme na
- Slava jako dog se učíme na hodinách
- Zacházet s počítačem se naučíme na
- O rodině, státu a svátcích nás učí
- O gravitaci, hmotnosti a tíze nás učí
- Zpíváme na
- O výživě nás učí

A teď něco ze zeměpisu. Znáš Afriku? Pokud ano bude pro tebe tahle tajenka hračkou.

Tajenka:.....

1. Poušť na jihu Afriky
2. Africký stát sousedící s Etiopií, Ugandou, Keňou, Čadem, Egyptem, Libyí, Kongem, Středoafričskou republikou
3. Největší Africká poušť
4. Oceán oplývající Madagaskar
5. Na severu Afriky se těží převážně
6. Ostrovy ležící na SZ Afriky

Vyškrtej z tabulky písmena, která jsou pod ní vypsaná.

X	S	M	T	R	E	M	M	E	B
P	Z	J	O	V	B	V	Ř	O	R
R	Í	O	P	L	D	B	X	P	Z
L	V	J	X	E	P	E	O	J	E
P	E	N	V	M	X	R	B	Í	M
J	V	M	P	S	R	Z	V	J	L
K	M	J	L	M	X	N	E	O	J
L	I	P	R	J	O	Z	M	Z	S
V	M	E	V	L	P	E	H	B	O
O	S	J	B	A	X	J	O	R	E

Vyškrtej tato písmena: S, P, R, J, V, M, X, E, O, L,

B, Z.

Pokud jsi dobře vyškrtoval/a vyšla to tajenka:

..... K čemu slouží?

.....

K	P	G	S	Ů	F	I	Y	D	P
Q	F	W	L	D	G	W	Q	K	I
D	M	D	I	P	Ý	M	L	E	E
E	P	K	M	G	B	Y	D	I	W
L	M	Ů	W	E	Ů	M	F	K	P
K	G	F	I	Q	D	Y	G	Ů	P
I	O	K	M	M	K	I	R	M	O
W	Ů	P	E	Ý	P	W	Y	E	Q
F	K	D	L	V	G	Ý	N	F	D
I	A	Q	L	F	I	D	L	K	I

Vyškrtej tato písmena: K, D, W, E, F, G,

M, P, Q, I, L, Ů, Ý, Y

Zda jsi správně vyškrtoval/a zjistíš teď.

Vyšla ti tato tajenka?:.....

K čemu slouží?.....

A teď něco ze slohu. Přečti si věty vypsané vlevo. Zkus vytvořit další věty v nichž bude každé slovo začíná na písmeno uvedené na řádku.

Př. Dobřovic Dáša dnes donesla dobré doktorce Daně Dusilové další dýňový dort do Dolních Domažlic.

S:.....
.....
.....

Př. Němka Naďa Nosková nesla naplněnou nůši načervenalých nektarinek norce Nikol Niklové na největší Nigérijské náměstí.

L:.....
.....
.....

Př. Mladá modelka Monika Mesárošová magicky miluje malé mořské měňavě modré medúzy.

K:.....
.....
.....

Anežka Písaříková 6.B.

➤ CO TAKÉ UMÍME – ŽÁCI NAŠÍ ŠKOLY-VYCHÁZEJÍCÍ ANETA ŠIMEČKOVÁ A FRANTIŠEK KLÍMA

Foto: Martin Vopelka, 6.A

Jsou jedni z jednapadesáti, kteří vycházejí letos z devátého ročníku. Jako ostatní jdou studovat. I jako hrstka dalších také na gymnázium. Přesto jsou v něčem výjimeční. Oba mají skutečně velké koníčky. Každý jiného. Letos spolu moderovali školní akademii. A že jim to šlo skvěle, dokládají slova uznání nejen spolužáků, ale i učitelů a rodičů. Máme možnost nahlédnout do tajů jejich osobních zájmů:

„Letošní tréninkovou sezónu jsem zahájil na Opatovickém rybníce, protože nedostatek vody neumožňoval trénování na rybníce Svět. Můj první start v letošním roce se uskutečnil 16. dubna na Mezinárodním mistrovství ČR na dlouhé trati v Hoříně (6km). Zde jsem v konkurenci 54 skifařů vybojoval 5. místo a zajistil si tak postup na kontrolní závody české reprezentace. Tady se mi podařilo vyhrát rozjíždku i semifinále a nakonec ukořistit 3. místo ve finále „A“.

„Když jsem byla malá, tak jsem navštěvovala od 2. třídy Základní uměleckou školu. Chodila jsem na flétnu. Po několika letech jsem s tím přestala, ale dodnes nevím proč a mrzí mě to. Několik let jsem také chodila na výtvarný kroužek a díky tomu jsem se často dobře umísťovala v soutěži „Mladý módní návrhář“. Po osmi letech jsem s tím přestala, abych měla dostatek času na tancování. Tancování je můj největší koníček. Tancuji už 5. rokem a nechci přestat. Každoročně jezdím na závody, buď v ČR nebo v zahraničí. Příští rok přestupuji do jiné taneční skupiny, kde budu více cestovat a přibude mi i více závodů. Letos jsem tancovala za velkou skupinu. Ale díky postupu budu tancovat za jednotlivce nebo duo. Jezdíme na mistrovství republiky i světa. Velmi mě to baví a jsem velmi ráda, že tento koníček mám. I když jezdím každý pracovní den v týdnu do ČB a někdy i o víkendu.“

Aneta Šimečková, 9.A

Tento výsledek mě velice potěšil, avšak čekal jsem více. Nepřízeň počasí se postarala o své. Dalším kolem českého poháru se stala Mezinárodní veslařská regata juniorů v Brně. I tady jsem zabodoval hned ve dvou disciplínách v finále „A“, jak na skifu, tak i na dvojskifu, do kterého jsem usedl s mým soupeřem a zároveň kamarádem z Uherského Hradiště. Na skifu jsem dojel třetí, porazil mě zde mimo jiné kyperský závodník, který závod vyhrál. Avšak na dvojskifu to bylo zajímavější. V závodě jsme svedli velice napínavý souboj s pražskou a břeclavskou posádkou. Nakonec jsme vyhráli a stali se tak nejlepší českou lodí a zajistili si nominaci na dorostenecké závody CEFTA (Mezinárodní závody olympijských nadějí letos v Maďarsku). S velkým odhodláním jsme vyrazili na maďarské jezero Velence. Tento závod nám nevyšel podle našich představ, v závodě nás postihly technické problémy s lodí, a tak jsme nemohli dát všechno do závodu. I přes tuto nevýhodu jsme dojeli čtvrtí. Nejdůležitější bylo, že Česká republika obhájila 1. místo s náskokem 13 bodů nad domácím Maďarskem. Nejnovější úspěch jsem přivezl z Mistrovství oblasti Vltava, kde jsem se na skifu probojoval do finále a získal zde bronzovou příčku. Na párové čtyřce bez kormidelníka poskládané ze čtyř nejlepších skifařů ČR jsme se stali mistry oblasti Vltava. V nejbližší době mě čeká Mistrovství ČR žactva a dorostu, kde budu startovat ve třech disciplínách. A poté Mezinárodní mistrovství ČR juniorů.“

František Klíma, 9.B

➤ ŠKOLNÍ ŠOTEK

-Pro ty nejmenší

Do školy se zatoulal neposedný šotek, který to tady pořádně rozházel. Prosím, pomozte mi!

Matematika: Když paní učitelka nesla čísla na příklady, šotek jí to vytrhl z ruky a vše to naschvál takto proházel...Prosím, pomoz mi to opravit.

$1+19=2$	$15:3=6$	$2 \cdot 6=100$	$16+5=11$
$9 \cdot 7=47$	$9 \cdot 6=55$	$9+30=19$	$6 \cdot 3=48$
$16:4=5$	$84-13=22$	$30:5=5$	$48+5=11$
$81:9=0$	$98-15=28$	$52-30=2$	$11+2=3$

Přírodověda: Roztřídit následující rostliny mezi keře, stromy a kytky. Když mi nepomůžeš, budou růst růže na stromě a jablka ze země a to takhle přece není!

Stromy:

Keře:

Květiny:

Buk, lípa, šípek, narcis, tulipán, habr, šeřík, vřes, javor, pampeliška, zlatý dešť, třešeň, sedmikráska, jasmín, broskev, fialky, jalovec, dub, růže, levandule, smrk, lilie, myrta, borovice

Český jazyk: Prosím, podívej se na tato nesmyslná slova a zkus je znovu dát do pořádku. Šotek všechna písmenka totiž proházel.

ČNUÍLSKO OŘME LADETLO VNYKL
LPTOE BRTÁO KADE ČULN SORTM
TÉOL BTYŘU ULČN TYKKA ZJÁZDE
PRÁZDNINY RAŽLOK AĐOKL TRSATIU

Martin Vopelka, 6.A

Vlastivěda: Podívej se na tyto věty. Taky se ti to nějak nezdá? Škrtni nesprávné tvrzení a tím zaženeš zlého šotka.

Pardubice jsou naše hlavní město.

Břilice jsou menší, než Třeboň.

V Třeboni jsou jenom jedny lázně.

Rybník svět je největší rybník na světě.

V Praze nebydlí náš prezident.

ČR sousedí se třemi dalšími státy.

Labe je nejdelší řeka u nás v ČR.

V Třeboni bydlí kolem sta lidí.

Základních škol v Třeboni je hned pět.

Hrátky připravila Anna Vrublová, 8.B

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

Jelikož opouštějí naši školu skutečně samí příjemní mladí lidé, napadlo nás vyzpovídat vycházející deváťáky a zeptat se jich na vzpomínky související se školními roky. Technicky by se nám veškeré příspěvky nevešly, proto otiskujeme nejzajímavější z nich.

„Když jsem poprvé vstoupila do té vysoké budovy, plné známých i neznámých dětí, dospělých učitelů a třídy plné lavic, byl to zvláštní pocit. V mém životě začla nová kapitola – základní škola. Škola mě od malička strašně bavila. Bavilo mě učit se číst, psát, počítat, poznávat nové kamarády, vědět co se jak jmenuje, jaké zvířátko kde žije apod. Prvních pět let jsem strávila na Základní škole v Majdaleně, poté jsem přestoupila do místní školy. © , protože majdalenská škola funguje jen na prvním stupni .. Když jsem sem poprvé vstoupila, byla jsem překvapena. Taková obrovská škola s tolika žáky a učiteli (my v Majdaleně měli asi 20 žáků na celé škole) . Velice mě překvapily děti ve třídě, do které jsem přišla. Nikdo si na nic nehral, nikdo nikoho neponižoval a všichni nás přijali mezi sebe bez jakýchkoliv problémů . Jak tak plynul čas, seznámila jsem se s hodně kamarády jak ze třídy naší, tak i z vyšších ročníků. Ve škole mě to celkem bavilo , ale čím jsme byli starší , tím víc jsme potřebovali času po škole a tak nezbýval čas na učení. Prožívali jsme své první lásky, naučili jsme se projevovat své názory, začali jsme si víc užívat s kamarády a na školu jsme měli míň času než kdy jindy. V 8. třídě si ale velká většina z nás známky vylepšila, aby byla snáz přijata na svou vysněnou školu. Stálo před námi veliké životní rozhodnutí (vybrat si školu, na kterou povede naše cesta) .. nebylo to lehké, ale všichni jsme to zvládli..Dnes už jsme všichni přijati na školu našich snů a trávíme poslední chvílky na základní škole.. I přesto že jsme ještě na začátku roku říkali, že už chceme prázdniny, teď bychom ten čas možná trochu vrátili zpět, abychom mohli tento krásný čas prožít znova .. možná tomu nebudete věřit, ale právě základní škola nám bude hodně chybět!! ... Zanechali jsme tu kus svého života a zážitky, které jsme zde prožili, jsou vážně nezapomenutelné!!“

Lenka Klufová, 9.B

„Jako každý nastávající prvňáček jsem se do školy moc těšila. Ještě několik dní před nástupem do první třídy jsem byla celá nedočkavá. Těšila jsem se na nové kamarády,ale zároveň jsem cítila i strach z prvního dne. První den proběhl myslím,že i podle mého očekávání. Přišla jsem do třídy a pokukovala po svých nových spolužácích. Usedla jsem hned do první lavice, tehdy jsem už plánovala,že první lavice u učitelského stolu bude patřit mně.

Julka Ádiová, 9.A

Netrpělivě jsem čekala kdo si ke mě přisedne. Byla to Aneta Šimečková,moje nová nejlepší kamarádka. Bála jsem se a přála jsem si co nejrychleji odejít domů. Další den to ale bylo lepší,postupně jsem začala poznávat kamarády a do školy jsem se vždy těšila. V této době byly povodně ,proto jsme si své přezůvky vždy nechávali ve třídách. Jednoho dne Any zapomněla sešit,nebo učebnici vlastně už pořádně nevím co to bylo. Každopádně nechtěla mít problém a protože jsem byli malý a nerozumný vydali jsme se pro něj o přestávce domů. Už nevím jestli jsme hodinu stihli a jak to vlastně nakonec dopadlo,ale vím jedno. O tomto „úniku ze školy,, do dnes pořádně nikdo z dospělých neví. Postupem času,ale nastávalo takovýchto porušení mnohem víc. I když na toto mám zatím asi nejlepší vzpomínky. Ve 2 třídě první 3 z matematiky v 7 třídě první poznámka. V 8 třídě začalo jedno z nejhorších rozhodování v mém životě a to výběr školy a povolání. Tehdy jsem si už byla jistá,mým snem je stát se sestřičkou nebo lékařkou,chtěla jsem pomáhat a věděla jsem,že s tímto povoláním budu užitečná. Kamarádi,rodiče,ale i učitelé mě v tom podporovali ,mnozí mi i mnoho pomohli . V 9. třídě to však,ale vše vypuklo,dalo to hodně práce,nervů a napětí. Ale stálo to za to. Můj sen se i přes velké odhodlání se k učení a snaživosti splnil. Mám jednu radu...máš li sen už od dětství, běž si za ním. Nebýt mojí odhodlanosti k učení a zlepšení se, možná by se můj sen stát se sestřičkou třeba vůbec nesplnil. Kamarádů jsem si na této škol našla, myslím,že plno.

Jedno vím určitě na základní školu,kamarády,průsery,školní výlety a trapasy nikdy nezapomenu. Určitě byly dny, kdy mě škola štvala a já si přála, abych už byla co nejdřív pryč. Teď už je to tady,doba odchodu a mě vše postupně dochází. Myslím,že nic už nebude jako dřív. Tato škola mi nevzala nic,možná jen kus času z mého života,ale mnoho mi dala. Každý jdeme dál svou cestou,ale já vím,že na těchto 9 let základní školy nikdy nezapomenu. Budu vždy jen s úsměvem vzpomínat...“

Mirka Bicanová, 9.A

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

„.....Nikdy nezapomenu na naše první setkání, hádky, zážitky, ale i trapasy. Škola mi nedala jenom kamarády,ale naučila mě číst,psát, počítat a mnoho dalšího, hlavně mi umožnila naučit se spousty věcí,vědomostí, naučila mě slušného chování a mnoho dalšího. Dala mi příležitost poznat fajn lidi a učitele.Čas však za devět let uletěl jak papírová vlaštovka. Čím víc jsem vyrůstala, tím víc jsem si uvědomovala,že nemůžu být vším, čím jsem kdy chtěla jako malá. Škola mi brala některé sny, povolání, které jsem chtěla jako malá vykonávat, ale to asi každému.... Nikdy nezapomenu na tuto základní školu budu vždy vzpomínat jen na to nejlepší, vše mi bude chybět, moji kamarádi,ale základka je základka a nikdy na tohle všechno nezapomenu.....“

Michaela Harazimová, 9.A

„Do základní školy mi jako první pomohli vkročit moje rodiče.Všechno začalo tím ,že jsem se šel zapsat do první třídy k paní učitelce Anně Činátlové, ke které jsem chtěl, jelikož učila moji sestru Martinu, která ji moc chválila.Paní učitelka Anna Činátlová nás vedla až do třetí třídy.Během tří let nás naučila spoustu učiva a hlavně dobrého chování.Naučit se psát a počítat bylo to nejtěžší za celých devět let.Další třídní paní učitelkou byla Petra Hejlová, se kterou jsme prožili mnoho srandy a zážitků.Do šesté třídy si nás převzala paní učitelka Alena Mikešová, která nás vedla až do sedmé třídy.Jezdili jsme s ní na hodně výletů a hlavně nás naučila hodně z přírodopisu.Šestou třídou pro nás začal i druhý stupeň, což bylo pro některé velké povzbuzení do dalších let.Osmou třídu s námi zahájila paní učitelka Jana Skřivánková, která to s námi měla asi nejtěžší.Na většinu žáků přišla puberta, která nás hodně změnila.Dovedla nás až do deváté třídy.Podle mého názoru je to krásná škola, která mi dala hodně informací a hodně zkušeností do dalších let.“

Miroslav Čermák, 9.B

„.....po letních prázdninách půjdu na střední školu, ale na tuto školu a na báječné učitele budu rád vzpomínat.“

David Běžel, 9.B

„.....ten první rok, co jsem chodil do školy, to se mnou měla paní učitelka Činátlová moc těžké, protože jsem písmenko buď napsal obráceně nebo nenapsal vůbec. A poté co jsem napsal první řádek bez chyby, půjčila si můj sešit a plná radosti ho vystavila na nástěnku. Škola mi vzala čas, který jsem mohl strávit někde jinde, ale nelituji toho. Každý učitel ve mně něco dobrého zanechal, a proto jim velice děkuji.“

Daniel Doktor, 9.B

„..... myslím, že těch devět let bylo úplně skvělých. V první třídě jsme se drželi za ruce, když jsme šli na procházku a říkali jsme – máš mezeru, patříš do sběru! To bylo vtipný. A také jsme byli celí natěšení, až ve 12 hodin zazvoní a my půjdeme ven si hrát..... v minulém roce jsme také jeli do Anglie se školou. To bylo nejlepší, protože jsme všem nadávali a nikdo nám nerozuměl. Ale úplně nej bylo, že Kristýna Hospodářská řekla nějakému pánovi: Vy jste pan Hovňák, že jo? A on na to: Cože? Byl to totiž Čech, a tak jsme se mu omlouvali.“

Martin Franěk, 9.A

„Bylo, nebylo, za devatero roky, za devatero zkušenostmi stojí veliká Škola v malém lázeňském městečku Třeboň nedaleko mého krásného domova. Krásných devět let jsem musela strávit v Pohádkovém království mezi samými knihami, pastelkami, školními lavicemi a hodnými učitelkami a učiteli. Cpali do nás samé dobré věci jako třeba výpočty, rozборы, ale také podnebné pásy, něco z dějin a to nejlepší na konec, taky chtěli, abychom měli dobrou kondičku, abychom nikdy neusnuli jako šípková Růženka nebo abychom nikdy neprohráli boj s chřipkou.....a vůbec mi naše třída nepřipadala normální – asi jako popletená pohádka. Ta má vždycky smutný konec školního roku, kdy někteří princové a princezny odcházejí panovat na jinou školu, ale už královskou. A teď dobrá princeznovská rada pro budoucí prince a princezny, vždycky si važte těch ve vaší blízkosti a taky královských učitelů a prožijte také krásných 9 let na této královské škole.“

Julka Ádiiová, 9.A

„..... Já si vzpomínám na 3. třídu, nechtěl jsem chodit totiž do školní družiny a maminku jsem přemlouval, abych tam nechodil, dovolila mi to a já za ní chodil do zaměstnání... postupem času jsem poznal mnoho učitelů, byli učitelé, které jsem měl rád a mám rád a také učitelé, které jsem „moc v oblíbené neměl“, ale těch je opravdu moc málo. Ve 4. třídě jsem poprvé použil tahák, ale já s ním žádné zkušenosti neměl, a tak mi na něj paní učitelka přišla....“

Zdeněk Ivan, 9.A

„.....ted' půjdu na jinou školu, kamarády ze základky moc vídat asi nebudu a budu na ně rád vzpomínat a na učitele z Pomníku.Dobře se mi s ni mi povídá.Občas se s nějakým učitelem zapovídáme a uběhne třeba půlka hodiny, což mě nějak nevdává. Nějací vysvětlí látku tak, že ji pochopím , ale nějací zase tak, že nepochopím nic..
Martin Kreim, 9.B

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

„Na této škole jsem se cítil velice dobře z mnoha důvodů. Jeden z těchto důvodů je: Našel jsem si spoustu přátel, získal vzdělání a užil jsem si spoustu zábavy. I když se mi občas do školy nechtělo, nakonec jsem tam stejně šel. Jistě, jeden z důvodů je ten, že jsem musel, ale kdybych zůstal doma, stejně bych akorát ztrácel čas. Některé dny by se opravdu daly prožít lépe, ale je jich vážně málo. Na této škole se mi studovalo dobře, sice jsem se nějak moc neučil, ale zatím jsem pochopil skoro všechno během vyučovací hodiny. Na této škole jsem strávil 9 let svého života, ale rozhodně toho nelituju.“

Jan Pešíček, 9.B

„Začalo to v ZŠ Břilicích, kde se o nás 4 roky staral pan učitel Bártil. Do páté třídy jsem nastoupil se svými kamarády do ZŠ Sokolské....všem třídním bych touto cestou rád poděkoval a podotknul že to jistě nebylo nic lehkého..... když zabloudím hlouběji do vzpomínek, jak jsem byl nedočkavý, až půjdu poprvé do školy. Poprvé s novou aktovkou na zádech, vybaveným pouzdem a obrázkovými deskami na sešity. Zkrátka byla to událost, na níž se nezapomíná. Motivovaly nás razítka a hromady jedniček.. Samozřejmě, mnohdy jsem se musel zamyslet, když se mi zrovna do školy jít nechtělo, že bez školní docházky by to zkrátka nešlo. Jak by to ve společnosti vypadalo, kdyby se nikdo nevzdělával? Jak by to vypadalo, kdyby si každý dělal jen to, co chtěl, neuměl by číst, psát a počítat? Po položení takových otázek je odpověď úplně jasná. Bez školní docházky to není možné. Jestli mi škola něco vzala? Jistě, namítnu. Čas strávený ve školní lavici, který bych jistě dokázal využít úplně jinak. Jak? Seděl bych více u počítače, hrál všelijaké hry. Chodil bych ven a snažil se prozkoumat všechna místa a zákoutí na zahradě, po Přesece, kde bydlím, a v přírodě kolem. Co mi vlastně škola dala? Je toho hodně. Vzdělání, které potřebuji k dalšímu studiu na střední odborné škole veterinární, mechanizační a zahradnické. Mnohdy rady zkušených učitelů, jež se mi jistě v životě budou hodit. Dala mi také kamarády, s nimiž jsme si užili mnoho legrace. Kamarády, na které se mohu kdykoliv obrátit o pomoc či radu a také kamaráda, jemuž se mohu s čímkoliv svěřit. V každém případě je nejen pro mě škola důležitá do dalšího života, který si zařídí každý z nás tak, jak by chtěl.“

Milan Kropík, 9.B

„...samozřejmě, že znalosti se dají získávat i z jiných zdrojů např. z internetu, knih, časopisů, televize a dalších. Ale i přesto je škola na získávání znalostí nejlepší, protože jsou tam především učitelé, kteří jsou lidé, kterým na nás záleží a kteří se pokouší nás i mne, vše, co nejlépe a nejsnáze naučit. Oni neučí pouze z důvodu, že jsou za to placeni, ale především proto, že jim na nás záleží a záleží jim na tom, co z nás jednou vyroste a čím se jednou staneme.“

Jiří Holý, 9.B

„Od 1. do 8. třídy jsem chodil do ZŠ v Lomnici nad Lužnicí. Ovšem do 9. ročníku chodím do školy v Třeboni. Hned 1. den jsem zapadl do třídy. Jezdíme na výlety, exkurze nebo závody s panem ředitelem Rokosem. Například jsme byli běhat přespolní běh v Jindřichově Hradci. Běželi jsme 1500 metrů, ve kterých jsem skončil osmý a Fanda Klíma pátý. Na moji oblíbenou exkurzi jsme jeli do Plzně do Technického muzea, kde jsme viděli spoustu fyzikálních jevů. Ale nejlepší výlet byl 7denní pobyt v Deštném v Orlických horách. ....Nedávno jsme byli v Rakousku, tam jsme běhali také přespolní běh. Byli jsme rozděleni na 8 kategorií šestá až devátá třída a holky a kluci. Byl jsem pátý, před poslední rovinkou, ale předběhl mě Petr Pletka. Tím jsem se propadl na 6. místo. Já si to páté místo vzít nenechal tak jsem ho v posledních deseti metrech předběhl. Po vyhlášení jsme si došli na oběd. Měli jsme vepřový řízek, podle Rakušanů býčí koule. Skoro všichni jsme se přejedli. ....Mně se tato škola velice líbí. Jsem rád, že chodím do této školy, i když jsem tu jenom rok.“

Petr Krejník, 9.A

„...vzhledem k tomu, že jsem na této škole od 5. třídy, tak mám čtyři roky zážitků jinde. Chodila jsem do Břilic, kde to podle mne bylo ohledně učení lepší, protože učitelé měli plnou autoritu a opravdu nás něco naučili. Když jsme poté přešli sem, tak by se dalo říct, že jsme „zvlčili“. V učení jsme polevili. Proč? Protože jsme prostě mohli, nebylo to tak přísné jako v Břilicích. Ovšem brzy jsme zapadli a spřátelili se s kolektivem. Na téhle škole se mi líbí, ale vadí mi, když učitelé vykládají nezajímavě. Kdo se pak má na to soustředit? Podle mě, když je to složitější, tak by se nás učitelé měli snažit nějakým způsobem zaujmout. Některým učitelům se to daří, ale co ten zbytek?...víme, že nám některé učení bude chybět, ale tak nějak optimisticky doufám, že to zvládneme.... Naše třída byla zvláštní, někdy při sobě držíme, někdy si házíme doslova klacky pod nohy, ale i tak tu máme každý své přátele. Máme přímo ojedinělý smysl pro humor, kterému jen tak někdo nerozumí a to ho dělá originálním. Hodně učitelů říká, že naše třída je strašná, ale oproti jiným deváťákům, kteří navštěvovali školu dříve, jsme malí, nevinní beránci. Na této škole se mi velice líbilo a budu mít na ni krásné a nezapomenutelné vzpomínky...Chtěla bych poděkovat paním učitelkám a pánům učitelům, kteří s námi měli neskutečnou výdrž a povedlo se jim aspoň něco do těch našich hlav dostat. Děkuji.“

Kristýna Davidová, 9.A

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

„Že by již uplynulo devět let povinné školní docházky a já se chystala na gymnázium? Opravdu? Připadá mi to jako sen. Vypadá jako chvíle, i když zabírá celou noc a skončí. Stejně tak jako léta na základní škole. Vždyť mi to přijde jako nedávno, co jsem si připravovala znovu dokolečka aktovku a těšila se, až si konečně budu moci obléknout ty nádherné sladké šatečky a víceméně letět prvního září do školy. A nyní, jako mávnutím kouzelného proutku nějaké víly, vybírám šaty na poslední červnový den a sháním učebnice do nové školy. Co by se tak dalo říct o těch uplynulých letech? Hlavně že se neztratí. I když o některých vědomostech pochybuji, že se v mé hlavě udrží na dlouho a o některých můžu říct, že se již ztratily. K dobru těmto ztraceným vědomostem budiž řečeno, že uvolnily nebo uvolní místo věcem (snad) daleko užitečnějším, než byly ony samy. Ale nechci se více ohlížet, protože to pokládám za hloupé. Jelikož čas vrátit nelze a tím, že budu zkoumat, na koho jsem mohla být milejší nebo drzejší, jakou známku jsem mohla kdy opravit či kterou hrubici jsem si měla více promyslet nemá smysl. Hlavně protože bych takových případů našla mnoho. Víím, že mnohokrát jsem byla hnusná ke svým spolužákům a mnohokrát jsem schválně s něčím nesouhlasila a trhala tím partu a to jen, protože jsem prostě neměla zrovna dobrou náladu. Zároveň si ale uvědomuji, že kdybych v některých chvílích byla trochu oprsklejší, rozhodně bych chybu neudělala. Kdybych se zabývala svými známkami, určitě bych našla mnoho nedokonalostí, které plynuly hlavně z mé lenosti. Kupříkladu, jak jsem si ve čtvrté třídě nechala nasázet dvojky na vysvědčení. Ty mě dost štvaly. Další věc nemilá, která se mi nepovedla a která, pokud si ji připomenu, mi dokáže rozladit náladu. Jak jsem se nedostala na víceleté gymnázium. Sice jsem si to letos vykompenzovala, ale i tak mě to stále štve. Poslední dva roky na základní škole se mi líbily. Hlavně kvůli rapidnímu zvýšení počtu jedniček na vysvědčení. A taky se mi moc líbily má účasti na olympiádě z angličtiny, soutěži ve finanční gramotnosti a hlavně na olympiádě z dějepisu. Člověk ani neví, jak jsou dějiny různých nemocí jako tuberkulóza, skvrnitý a břišní tyfus či cholery zajímavé. Ale dějepis vůbec je zajímavý předmět. Kolik náhod a náhlých rozhodnutí ovlivňují tok dějin. Doufám, že se mu budu moc věnovat i v budoucnu, i když asi spíše se budu zabývat svým oblíbeným předmětem, jazyky. Učím se angličtinu, němčinu (Ale tu se už nechci učit ve škole. Doufám že najdu soukromé vyučování.) a francouzštinu. V nadcházejícím prvním ročníku si chci přidat ještě španělský jazyk, který je na gymnáziu prý nyní hojně vyučován. Přirozeně se těším na novou školu. Hlavně ze zvědavosti. Zajímá mě kolektiv, ve kterém budu trávit následující roky a taky se těším na větší množství učiva. Chci se totiž konečně naučit učit se doma. I když to mnoho lidí překvapuje, já se totiž doma nikdy neučila nic jiného než slovíčka. A to vážně nelžu. Jsem zvědavá na všechno budoucí a můžu v dobrém vzpomínat na dobu již minulou. Ale víte co bude nejlepší? No přece nemyslet ani na jedno z toho a myslet na letní prázdniny. Ten pomyslný hraniční přechod mezi tím nynějším a minulým a budoucím. „

Sylvie Grulichová, 9.A

Monika Doktorová, 6.A

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

„Povinné školní docházce je prostě konec. Teď je čas na shrnutí toho, co mi škola dala a vzala. Tak do toho. V první řadě mi dala spoustu vědomostí, kterých si nesmírně cením. Nebýt základní školy nevěděla bych, co je to sinus, přísudek, biosféra, neznala bych ani žádného Napoleona. Pomohla mi najít určité zaměření. Poznala jsem náklonnost k angličtině a matematice. Škola mi dokázala, že i v učitelském sboru mohou být lidé, kteří jsou ochotni naslouchat. Nesmím zapomenout na opravdu skvělé kamarády, s kterými tvoříme dohromady přátelský kolektiv. Mám je všechny moc ráda. Zažili jsme si spolu radosti i smutky a to naše vztahy upevnilo. A mezi všemi těmito věcmi mne škola naučila nikdy se nevzdávat a stát si za svým přesvědčením a názorem!! Existuje i druhá tvář školy, která hodně věcí vzala. Například mi vzala dětskou nevinnost a důvěru, otevřenost vůči ostatním lidem. Vzala mi ideály o spravedlnosti a o dnešní generaci. Vzala mi také hodně nervů a trpělivost. Zvlášť první pololetí osmičky a devítky toho po nás učitelé hodně chtěli. (Ale bude hůř.) Moji psychiku tohle hodně ovlivňovalo. Teď však můžu říct, že se vše vyplatilo. Jsem přijatá. Na závěr říkám škole jedno jediné slovo: Díky!! :)

Marie Ježková, 9.A

„Když jsem přicházel do první třídy, myslel jsem si, že škola bude zábava a procházka růžovým sadem a strašně jsem se na ni těšil. Ale po pár týdnech jsem prosil tatku, aby mě ze školy odhlásil, myslel jsem si, že to jde. Paní učitelka byla hodná, kamarádi byli fajn, ale to učení, to byla hrůza. Psaní mi nešlo, čtení také ne a nad domácími úkoly jsem pokaždé brečel. Každý se na mě zlobil. A takhle to šlo až do osmé třídy. I když jsem chtěl být hodný, tak to nešlo a nikdo mi to nevěřil. Do školy jsem chodil přesto docela rád, naše třída je skvělá a kamarádi mě brali takového, jaký jsem. Někteří učitelé mi pomáhali a nikdy mi nedali poznámku, třeba pan učitel Toman a paní učitelka Tomanová, díky nim mě začala bavit matematika a fyzika. A paní učitelku Vališovou jsem často rozčilil a ona mi vždycky odpustila. A s paní učitelkou Škulavikovou byla při hodinách sranda. Pana školníka jsem se dřív bál, vypadal přísně a paní učitelka Činátlová nás měla ráda a já ji. Ve škole jsem toho hodně zažil. Něco bylo dobré a něco ne. A co mně škola naučila? Díky ní už vím, že na světě jsou různí lidé, že se všemi se musím umět domluvit, že se nemám unáhlovat v rozhodnutích a že ne každý člověk umí být spravedlivý. „

Štěpán Písařík, 9.B

„...-Pamatuju si, když jsem byla ten malý prvnáček, jak jsem měla respekt s devátáků, a teď když si uvědomím, že ten deváták jsem já...tak tomu nemůžu uvěřit. I když jsem na tuto školu byla několikrát našťvaná, přestoto byla to byla ta nejlepší škola, kterou jsem mohla navštěvovat a poznala jsem ty nejlepší kamarády a nejlepší učitele, kterým děkuji za 9 let krásně strávených let.“

Michaela Trnková, 9.A

„...ať už se stane cokoliv, do konce mého života budu na všechny vzpomínat, na naše šílené zážitky, na zakázané věci, které jsme dělali, ale i na průšvihy a různé chvilkové hádky. Na to všechno budu vždycky vzpomínat se zamyšleným úsměvem na tváři. Přece jenom, tito lidé a kamarádi se mnou prožili první důležitou část mého života, kterou bych bez nic zvládala jen velice těžko. Patří jim můj obrovský dík.. Za co?? Za úplně všechno. Za to, že se mnou byli v dobrým i ve zlým, když jsem se radovala, ale i když jsem plakala, když jsem měla dobrou náladu, ale i když jsem je posílala do háje a mnohem dál. Vždycky při mně stáli a nechali mě, abych se vyzpovídala..... .... Samozřejmě v neposlední řadě nezapomenu ani na naše skvělé učitelky a učitele, kteří s námi měli tu úžasnou trpělivost. Musí být neskutečně obrnění. I když jsme z nich příliš nadšení nebyli, teď víme, že to oni nás připravili do našeho budoucího života. Vždyť, kde bychom bez nich byli?? Leďa tak v háji ;) Až budu mít jednou děti, určitě budu dělat všechno pro to, aby šli právě na tuhle skvělou školu, na kterou mám úžasné zážitky.“

Kristýna Hospodářská, 9.A

„Častokráte se právě teď, v době, kdy náš školní, avšak poslední rok pomalu, ale jistě chýlí ke konci, zamýšlím nad těmito uběhlými devíti roky, a řekl bych, že to byly roky dobré, plné legrace a skvělých okamžiků, na které jen tak nezapomeneme, ale i chvílí, u kterých se pousmějeme až po opravdu dlouhé době, jakožto trapasy všech možných ráží. .... tak těch zážitků bude opravdu nespočet. Házení pitíček za tabuli, svačin z oken, granátů do tabulí, nehezských slov na učitele i sebe samé. Co jsme také všechno dělali se starými svačinami by možná překvapilo i Toma Sawyera. Štěpána však né, protože ten s těmito nápady většinou vždycky přišel. Přicházel i na spoustu jiných nápadů, třeba okurky a rajčata v pytlících, které jsme házeli po třídě a následně zdevastovanou třídu bílili. Také jsme často udělali z jindy smradlavé třídy takové malé casino, kde se za jedním stolem hrálo prší za druhým poker a u třetího se sázelo.“

➤ CO MI ŠKOLA DALA.....

Samozřejmě vše se odehrávalo i přes každodenní zákazy učitelů s opravdickými penězi. Teď se mi, vážení přátelé, srdce otevřelo a vysypalo vzpomínky, které skrývalo takovou dobu! Byly to krásné roky, určitě na ně nikdy nezapomeneme.“

Jan Staněk, 9.B

Devět let, docela dlouhý úsek našeho života. A v 1. třídě to byla pro nás úplně nepředstavitelná doba. Dneska vše vidím úplně jinak. Do první třídy jsem se těšila hlavně proto, že skončí školka. Ta mě moc nebavila, nutili nás tam všechno sníst a pak to odpolední spaní, hrůza. A škola mě toho všeho zbaví a to bude fajn. Ale nastaly zase jiné problémy. Do školy se musí a to každý den, všechno je jinak, jiní kamarádi a jiná paní učitelka a stále něco nového, co se musím naučit. A v tu chvíli se mi po školce začalo stýskat. Těch devět let přede mnou bylo naprosto nekonečných. Ale rok za rokem běžel a najednou je tu devátá třída a my, když jsme se konečně se školou sžili, musíme skončit a začít opět nanovo, někde jinde a s někým jiným. Když si to tak promítám zpátky, tak vidím, že byly chvíle krušné i chvíle dobré a nevím, kterých bylo víc. Tenkrát se mi zdálo, že snad jsou jen ty špatné, samý stres, testy, diktáty, referáty atd., ale dnes to vidím jinak, byla tam také spousta legrace, dobrých kamarádství a ani ti učitelé nebyli tak špatní. Někteří hodní někteří přísní, ale to nic nemění na tom, že jsem tu byla ráda. Byli tu lidé, na které nikdy nezapomenou a vždy na ně budu v dobrém vzpomínat. Naše třída byla většinou dobrý kolektiv a drželi jsme při sobě tak, jak to má být, ale občas jsme se dokázali rozpustit na tak malé skupinky a bojovat mezi sebou, až mi to bylo opravdu líto. A přesně po tom se mi bude stýskat. Po těch známých tvářích, od kterých jsem vždycky věděla, co čekat. Měla jsem je přečtené, věděla jsem, kdo se doma připravuje, kdo na to kašle a kdo je premiant i bez nějakého učení doma. Škola nám naplňuje podstatnou část našeho života. Já budu mít za sebou první úsek. Bylo to období velice důležité, prostě to byl základ, na kterém budu stavět dál. Zase bude nový začátek, noví kamarádi a noví učitelé. Zase přijdou další stresy, testy, diktáty atd., ale také přijdou i ty chvíle nových kamarádství a toho všeho, co ke škole patří. Těším se a zároveň se trochu bojím, jak to vše budu zvládat. Dlouhé 4 roky přede mnou a pak zase najednou přijde konec a s ním zase nový začátek. A určitě si zase řeknu, jak to rychle uběhlo. To už budu dospělá a budu se rozhodovat, co dál. Další škola, která vlastně? Bude tu hodně důležitého rozhodování a já věřím, že základ, který si odnáším dnes s sebou, mi vždy pomůže rozhodnout se správně. A tak to má být a mě už bude úplně jasné, co doslova znamená „Škola, základ života“.

Aneta Šimečková, 9.A

„My jdeme do deváté třídy a to je konec naší dlouhou cestou našim vlakem života. Jako malé děti jsme dostaly jízdenku na vlak, která platila devět let. Náš vlak nás vozil po různých zastávkách. Ale někteří lidé našeho vlaku života museli vystoupit a už se do něj nemohli nikdy vrátit. Cesta nebyla lehká, občas jsme museli čelit i těžkým úkolům, ale vždycky jsme to dokázali. Ale náš vlak se pomalu blíží ke konci naší cesty a jízdenka už přestává platit. Všichni budeme muset vystoupit z vlaku, ale nebudeme vystupovat jako malé děti, když jsme do něj před těmi devíti lety nastupovali. Už budeme vystupovat jako dospělí, kteří si jdou za svým cílem. A každý z nás půjde úplně jinou cestou. Ale nikdy na těch devět společně strávených let nezapomeneme.“

Andrea Smolíková, 9.B

„Přemýšlím nad tím, jaké to bude až opustím tuto budovu školy. Zamýšlím se nad tím, jak jsem s radostí začínala v 1. třídě na této škole. Zdálo se mi těch 9 let jak dlouhá doba. A teď přemýšlím, jak nám to rychle uteklo jak mávnutím proutkem. Přemýšlím, kolikrát jsem proběhla schodiště nahoru a dolů. Škola mi myslím přinesla dost, ale někdy to byl boj. Ach, jak jsem bojovala z učivem, někdy jsem vítězila, někdy prohrávala. Boj jsem vzdát nemohla učitelé mi byli budítkem. A jak se mi nechtělo plnit požadavky učitelů. Kolikrát jsem si říkala k čemu mi to bude, proč to po mě chtějí, není toho moc... A chtěli to jen pro mé dobro ještě že jsem vydržela a teď se můžu těšit k cíli. V myšlenkách se vracím zpátky, jak se vleču přízemím tělocvičny do třídy říkám si kolikrát vyjdu ještě ty schody. Schody naší školy by mohly vůbec vyprávět, jak jsem si zanávala, když se měla psát nějaká písemka, jak jsem se klepala, co budu umět až mě vyvolá. Jindy zase slyšely, jak se s kamarádkama bavím, co jsem si užila legrace. Vždyť ona byla legrace i s učiteli. Tak o tom přemýšlím, oni mi nechtěli ublížit, vždyť mě toho tolik naučili. Naučili mě učit, žít v kolektivu. Ukázali mi cestu do světa i do života. Jednak se těším na střední školu, ale zase je mi smutno, ti kdo mě ve škole dobře vedli k dobru, už mě nikdy učit nebudou. Školní roky běžely jeden za druhým jak splašený kůň a přitom se točily jako kolotoč od září až do června a já jsem si často připadala jak na houpačce, někdy dole, někdy nahore. Přiblíží se poslední den 30.června a mně skončí nádherná jízda. Přemýšlím nad tím, jaké to bude, až sejdou po schodech dolů, rozloučím se s učiteli, kamarády a půjdu vlastní cestou. A už teď vím, že na té mojí cestě budu určitě vzpomínat na prožitá léta ve škole a využívat toho, co mě škola naučila.

„ ŠKOLO DÍKY“

Petra Michalová, 9.B

➤ KOŇSKÉ HRÁTKY S ANIČKOU

POZNEJ JMÉNA KONÍ:

- VII. ÝNADSAKUL ŮŇK=
 VIII. EIBGLKÝC PTÍKVOKERLEN=
 IX. ÉKSÝKTRNA ŮKŇ=
 X. ILCKPÝI ŇŮK=
 XI. ÍRKÝSF ŇKŮ=
 XII. AAMAMRMNEM=

- I. OSORIUF=
 II. NGMRAO=
 III. GSMUTNA=
 IV. OARMB=
 V. OPITN=
 VI. FLGNAHI=

TAJENKY:

Jak se nazývá soutěž, na které kůň prověřuje své rychlostní schopnosti?

						D				A	
				Z				Y			
						S				O	
		L								O	
P								E			
						H					O

TAJENKA: _ _ _ _ _

- Dává se pod sedlo
- Dávají se na kopyta
- Sedí v něm jezdec
- Po hřebelcování tím leštíš koni srst
- Město, ve kterém se konají legendární dostihy: VELKÁ PARDUBICKÁ
- Hřebelcuješ tím koně

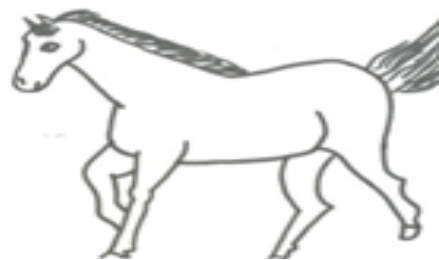
Jak se nazývá nejvyšší rychlost koně?

	W						N	
		B						K
L							O	
				S				O
V				K				

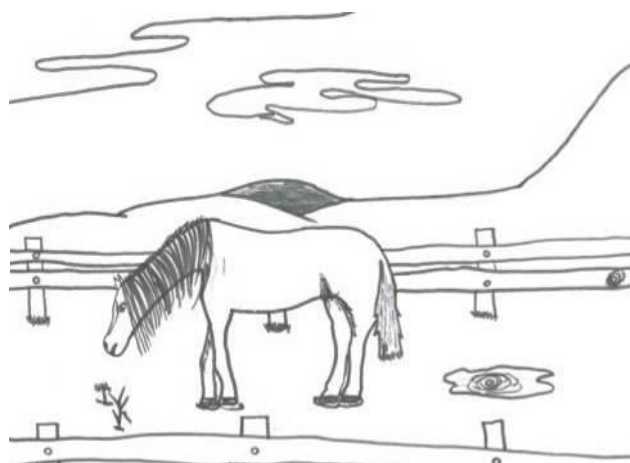
TAJENKA: _ _ _ _ _

- Styl ježdění
- Nachází se mezi sedlem a dečkou
- Leštíš tím koni srst
- Sedí v něm jezdec
- Přivazuješ na něj koně

Anna Walterová. 6.B

Markéta Srbová, 6.A

Jak se jmenuje kůň, který v ČR už skoro neexistuje?

					K						O		
						P		S					
							S						E
							K					A	
					S			N					
					K				R				
							O					E	
							R			A			
						L					ř		
					L		V						
						O			L				
							K					T	
		P										C	
					K				A				
						R					K		
						A							R
			O									N	
						P						Ř	
O							K						

TAJENKA: - - - - -

11. Mládě od kachny	1. Král zvířat
12. Nejlepší přítel člověka	2. Je šedý a menší než kůň
13. Samice od kohouta	3. Kur domácí
14. Samice od Koně	4. Kráva obecně
15. Největší suchozemský savec	5. Indický tančící had
16. Nepříjemný hmyz sající krev	6. Elektrická ryba
17. Skáče po stromech	7. Krokodýl
18. Má šupiny a žije ve vodě	8. Lidoop
19. Je velká, elegantní a má bílé peří	9. Sladkovodní ryba
	10. Náš motýl

Osmisměrka:

H	A	F	L	I	N	G
P	M	O	R	A	B	A
A	R	O	M	I	T	L
K	N	O	R	I	K	I
L	O	I	M	G	O	C
P	I	N	T	O	A	E
N	S	U	I	N	O	N
N	O	R	I	K	O	O

Hafling, Galiceno, Morgan, Morab, Pinto, Timor, Norik (2x), Konik.

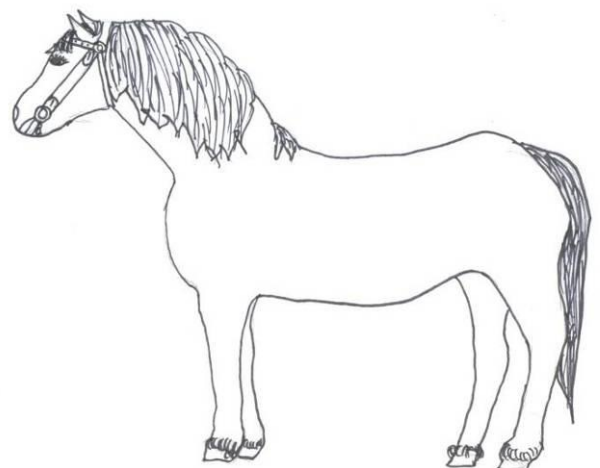
TAJENKA: _ _ _ _ _

HÁDANKY:

1. Jak se jmenuje nejmenší poník na světě (jméno)?
2. Jak je asi vysoký?
3. Kde žije (místo)?
4. Jaké je jeho plemeno?
5. Kolik mu je let?

INFORMACE NAVÍC:**Norický kůň**

Je pojmenován podle historického státu Noricum, ale plemeno bylo pravděpodobně už před vznikem římské říše používáno v Soluni, kde byli koně tohoto plemene používáni ve válkách. Běžná výška plemene je asi 163 cm. Nejčastější zbarvení: tmaví hnědáci, ryzáci, vraníci, bělouši a tygři. Bílé znaky na těle jsou nepřipustné. Nové vyšlechtěné typy jsou hnědáci či ryzáci s bohatou hřívou a kvalitním ocasem. Má hlavu s klabonosem, silný krk. Je určený k tahu těžších břemen, povozů a rekreačnímu ježdění. Norik je velice pracovitý, dobře ovladatelný, přiměřeného temperamentu, ochotný, velmi klidný, vytrvalý, dobromyslný, dobře se učí novým věcem a přesto je to silná osobnost.

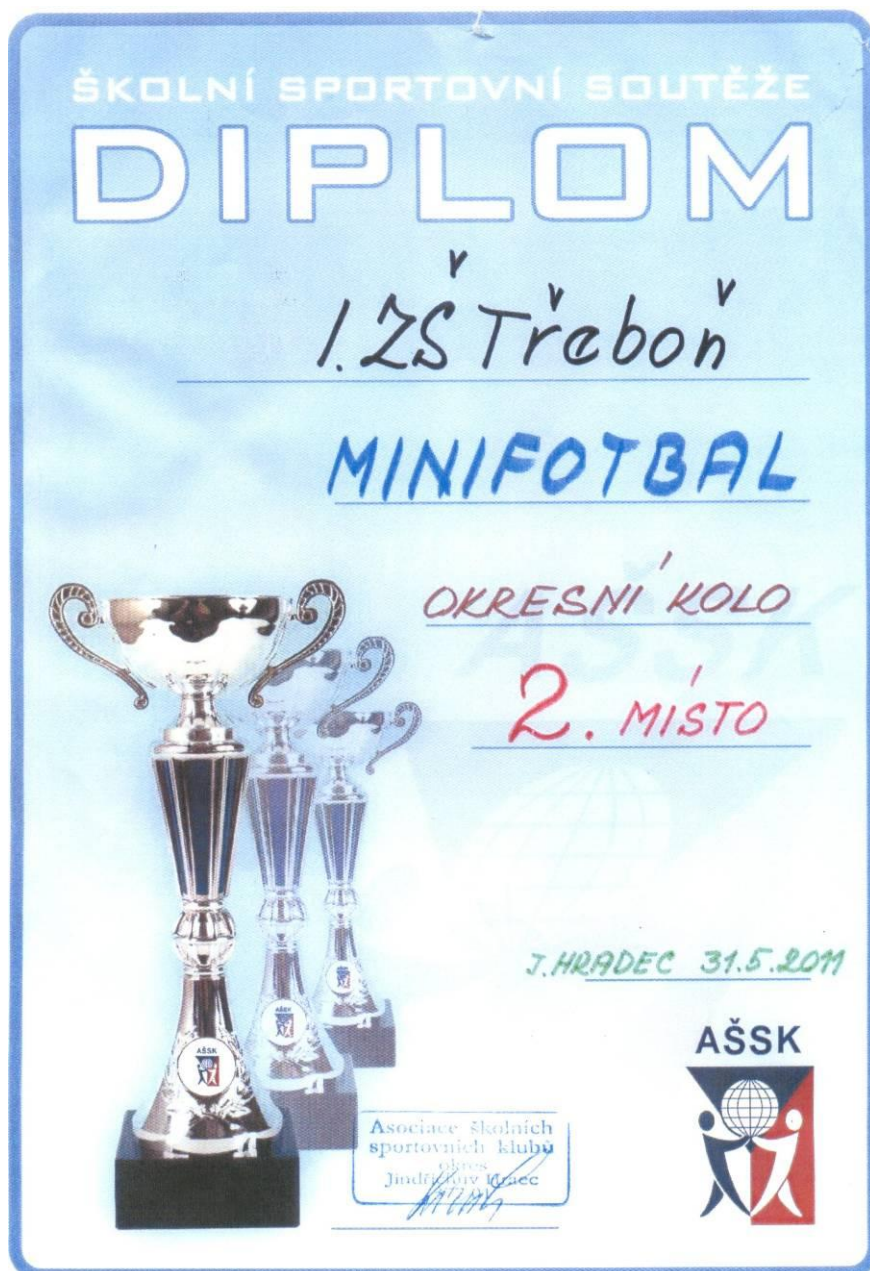

➤ OBRÁZKOVÝ PŘÍBĚH PRO NEJMENŠÍ

Procházka v parku

Když jdu parkem tak vidím vysoké , na kterých cvrlikají rozčepýření . Vykukují ze svých
 a občas si sletí na zem sklovnout . Sem tam tudy proběhne malá mrštná která
si běží pro . Na květiny jako jsou , a slétává drobný hmyz jako
jsou červené , pestrébarevní , a nebo i . Na podzim chodí
 sbírat a , a vyrábějí z nich . Vedle parku je krásná ve
které jsou zlaté . Občas se po parku projde pestrébarevný který svými krásnými
pestrými barvami okouzluje kteří jim dávají kousky . V zimě tu jsou sněhovou
přikrývkou pokryty , a děti dělají ze sněhu . Občas tu projde nějaký
 a děti poznávají jeho . V létě sem zavítají lidé se svými , kteří chodí na
procházky. Nedaleko parku je také dětské s , a s které dělají
děti v pískovišti .

➤ ŠKOLNÍ STŘÍPKY

31. května se v Jindřichově Hradci uskutečnilo okresní kolo v minifotbale ZŠ

14 družstev bylo rozlosováno do 4 skupin po čtyřech nebo třech, ve skupinách se střetlo každé družstvo s každým, první dvě mužstva z každé skupiny postupovala do čtvrtfinále, vítězové do semifinále a následovala utkání o 1. - 4. místo.

Družstvo našich žáků skončilo ve skupině C na druhém místě, dále ve čtvrtfinále zvítězilo nad ZŠ Č. Velenice (ve skupině B první), v semifinále nad ZŠ K. Řečice (v konečném pořadí třetí) a ve finále se II. ZŠ Třeboň jsme prohráli až na penalty a **skončili jsme na vynikajícím 2. místě.**

Složení našeho mužstva:

Petr Hořejší, Pavel Janeček, Vojtěch Rybář, Vojtěch Týnavský, Petr Krejník, Dominik Hrnčíř, Štěpán Písařík, Dominik Hanzal, Ondřej Bártl, David Nehoda a Domink Tupý

Ve dnech 12. a 17. května se uskutečnil v Jindřichově Hradci 14. ročník fotbalové soutěže McDonald's Cup pro žáky 1. stupně.

V kategorii 1.-3. ročníků jsme zvítězili v konkurenci 15 škol - v okresním kole a postoupili jsme tak do krajského kola, které se uskuteční 1.6. v Českých Budějovicích. A kdo naši školu reprezentoval?

3.A - Matěj Markes, Jan Zavadil, Jan Meškan,

3.B - Ondra Bicenc, Josef Márovec, Jan Hrubec, Tereza Bartlová, Jirka Slivko 2.A - Jiří Michal, Jakub Macho 2.B - Jan Rešl, Matyáš Malec

Děkujeme trenérům - hlavně panu Karlovi Bicencovi, který tým doprovázel na obou soutěžích.

Julka Ádiová, 9.A

➤ ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Cesta kolem světa 16. června - divadelní představení na otáčivém hledišti v Českém Krumlově

Krásné zážitky z vynikajícího divadelního představení si přivezly děti z 1. - 3. tříd. Nejenže během necelých dvou hodin procestovaly téměř celý svět, ale "podívaly se" z Anglie Orient expresem, přes arabskou poušť na velbloudech, indickou džunglí na slonech, z Dalného východu rovnou na Divoký západ. Potkaly se s beduíny, jogíny, viděly thajské piráty, japonské samuraje, indiány, medvědy. Byla to pro ně podle jejich slov výtečná komediální podívaná. V hlavních rolích excelovali jihočeští herci Denisa Posekaná a Jiří Šponar

Zájezd do Vídně

Dne 3.května škola uspořádala další z výběrových zájezdů pro žáky. Jarní Vídeň nabídla kromě studeného počasí plno zážitků: navštívili jsme slavný Schönbrunn, nejstarší zoologickou zahradu ve střední Evropě s chráněnými pandami, prošli jsme se historickou částí Vídně, v Domě moří jsme pak obdivovali v nesčetných akváriích i méně známé druhy mořských obyvatel a zájezd jsme zakončili v Prátru. Celou cestu nám zpříjemňoval svým zajímavým výkladem průvodce cestovní kanceláře Bolero pan Mgr. Jaroslav Císař. Nejen jemu, ale i dopravci patří poděkování za podařený zájezd.

Dopravní soutěž 2011

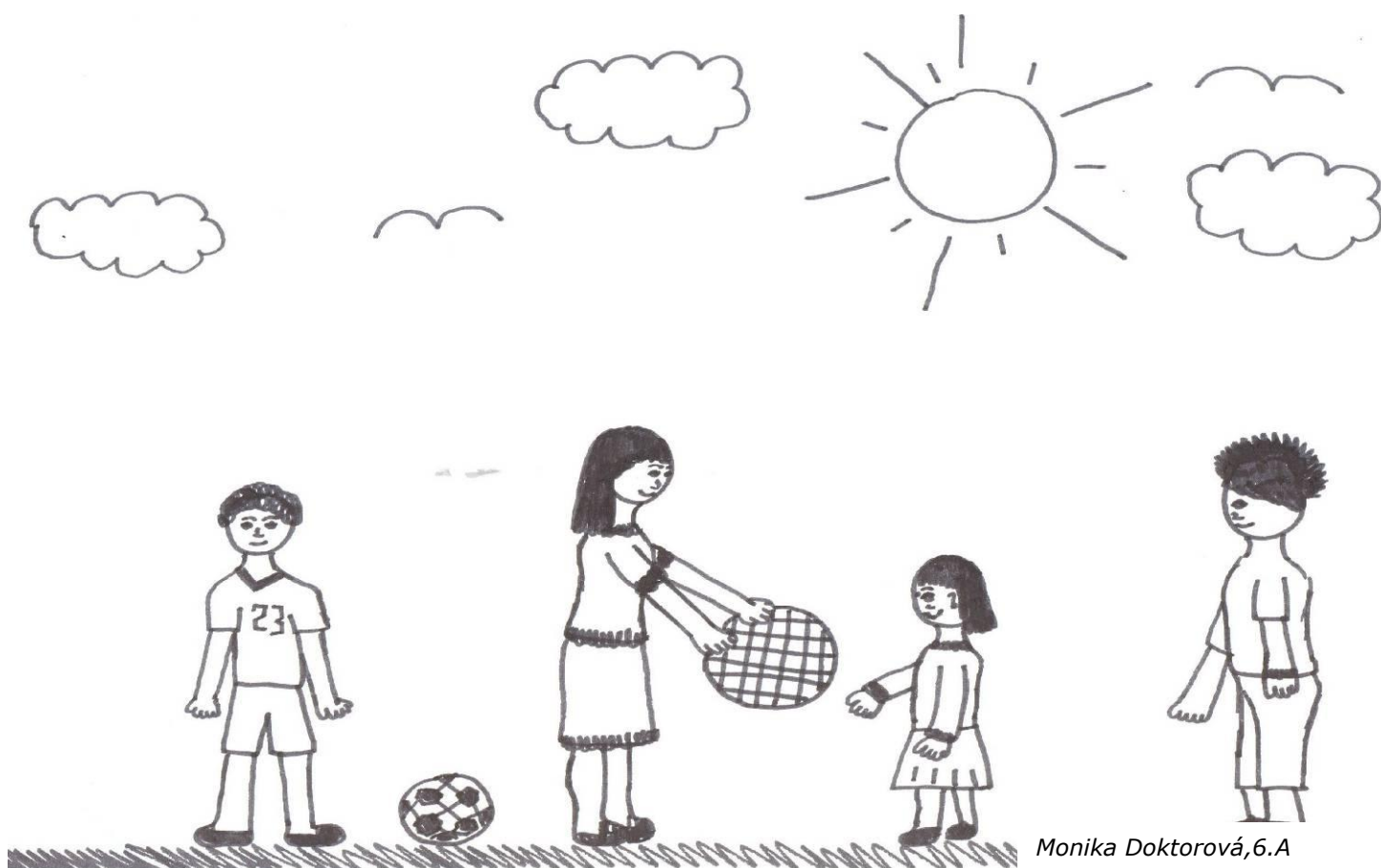
5.5. 2011 se konalo oblastní kolo dopravní soutěže mladých cyklistů. Z naší školy se zúčastnila dvě družstva. 1. družstvo mladších žáků ve složení: Eva Zemanová 5.A, Vendula Kolmanová 5.A, Andrij Floreskul 5.B, Ondřej Michal 5.B. získalo výborné 1. místo.

Vendula Kolmanová obsadila 1. místo v jednotlivcích.

2. družstvo starších žáků ve složení: Gabriela Dušáková 7.B, Michaela Srbová 7.B, Stanislav Toman 7.A, Petr Hořejší 7.A se umístilo na pěkném 2. místě.

Autorské čtení v knihovně pro žáky I. stupně

Autorského čtení mladého spisovatele Jana Opatřila nad knihou Dobrodružství kapříka Metlíkase zúčastnili postupně naši nejmenší z I. stupně. Spisovatel děti seznámil s první kapitolou své knihy i ilustracemi. Pak měly děti prostor prověřit si své znalosti prostřednictvím soutěžních otázek, které souvisely s knihou, kterou spisovatel prezentoval.

Monika Doktorová, 6.A

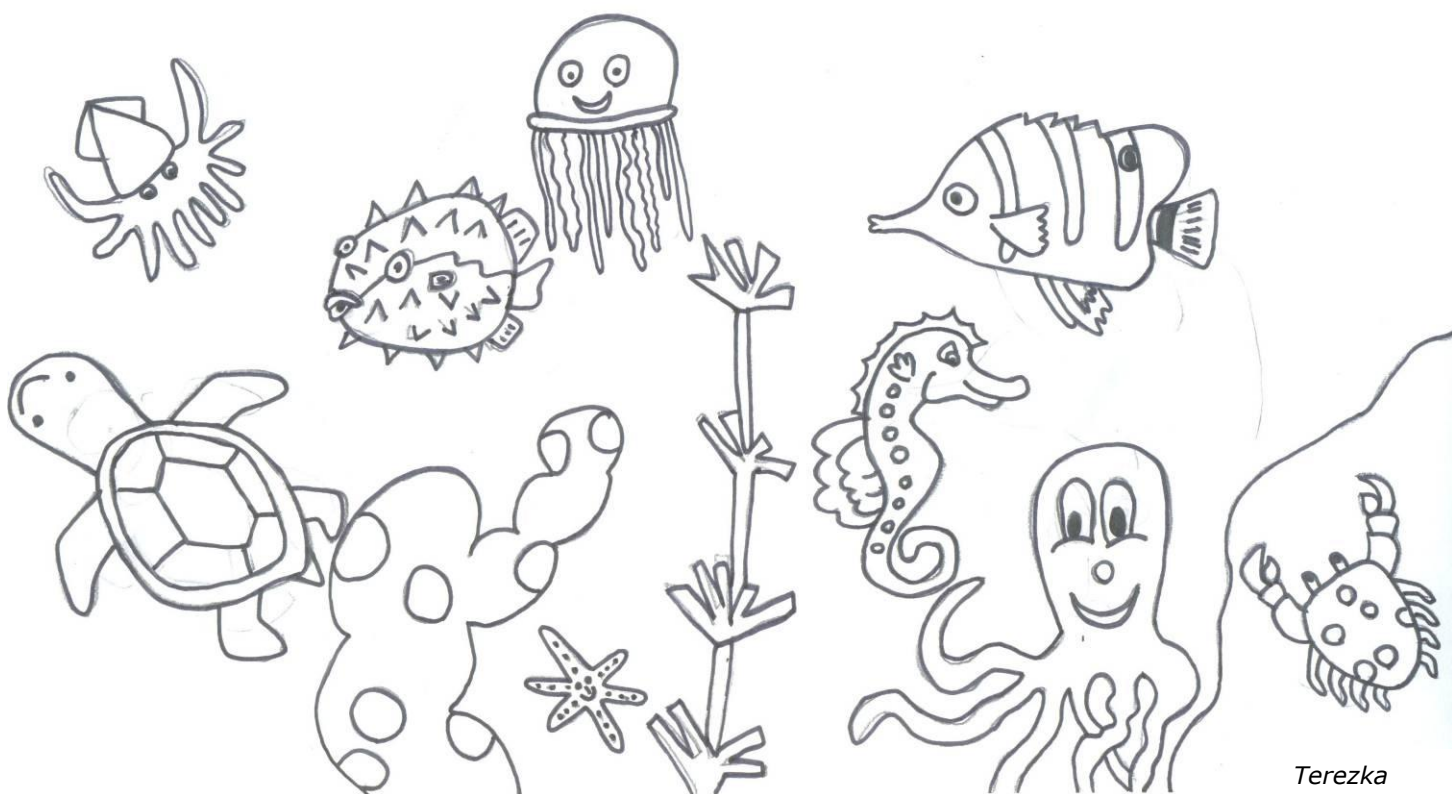
➤ OMALOVÁNKY PRO NEJMENŠÍ

Martin Vopelka, 6.A

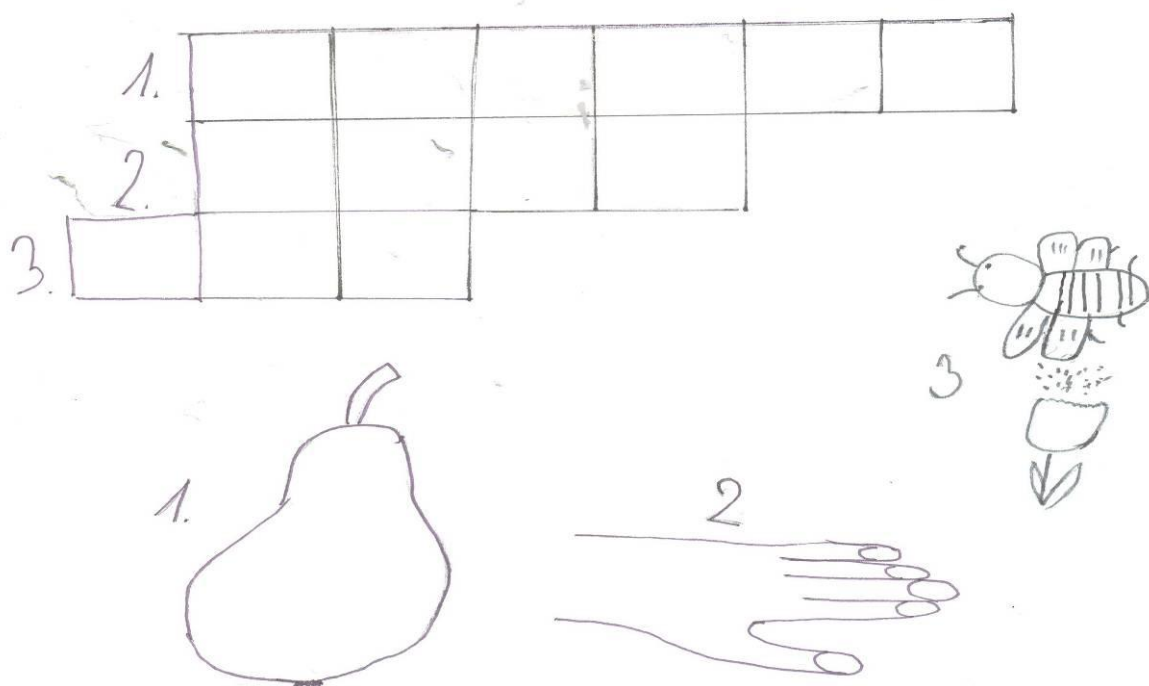
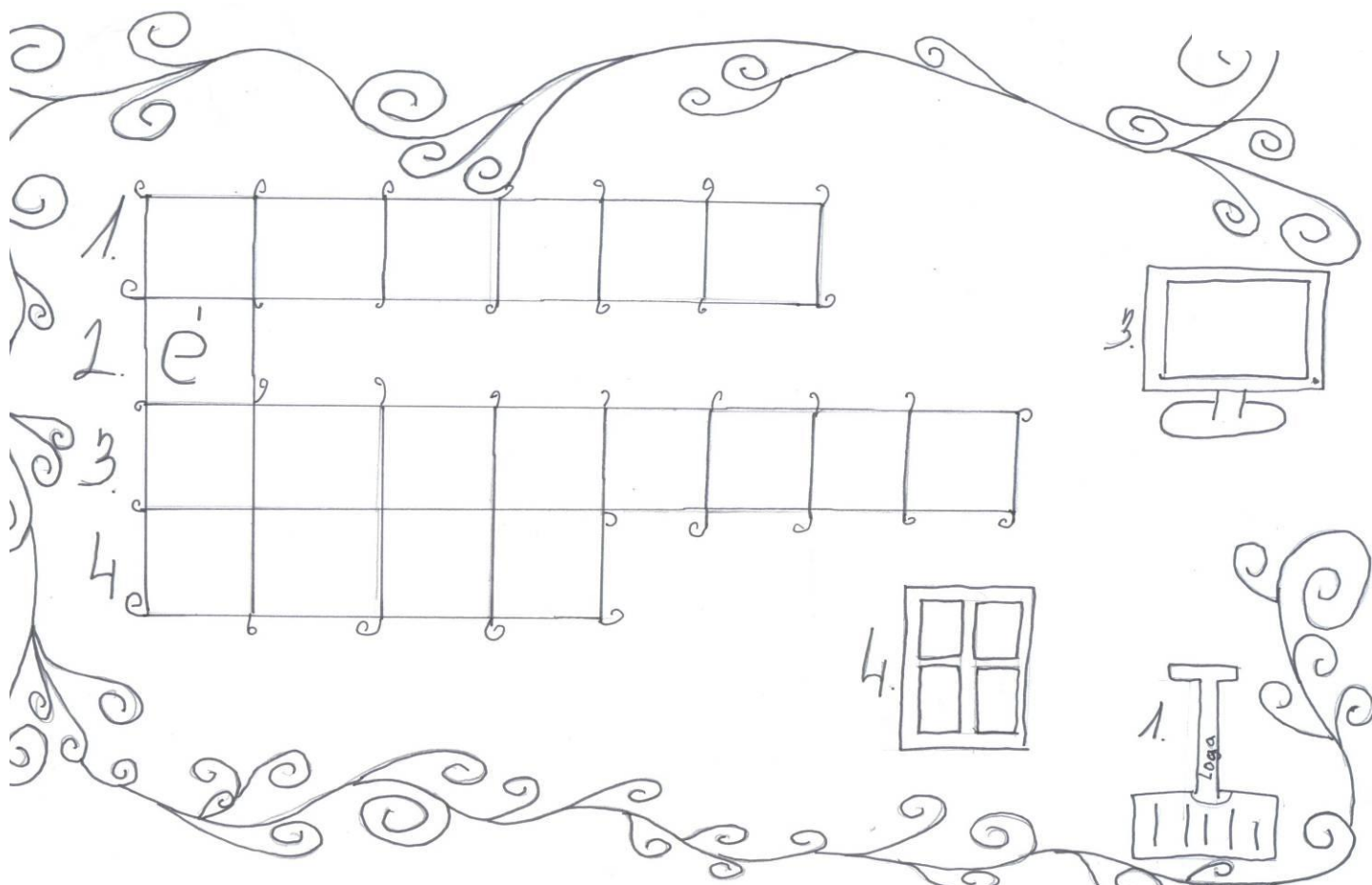

Martin Vopelka, 6.A

Tereza
Sojková, 4.A

▶ HRÁTKY NA PRÁZDNINY

➤ VÝSLEDKY PRO KOŇSKÉ HRÁTKY

Poznej jména koní:

- I. Furioso
- II. Morgan
- III. Mustang
- IV. Morab
- V. Pinto
- VI. Hafling
- VII. Andaluský kůň
- VIII. Belgický teplokrevník
- IX. Trakénský kůň
- X. Lipický kůň
- XI. Fríský kůň
- XII. Maremmana

Jak se nazývá soutěž, na které kůň prověřuje své rychlostní schopnosti?

1. Dečka
2. Zvony
3. Sedlo
4. Leštadlo
5. Pardubice
6. Hřeblo

Jak se nazývá největší rychlost koně?

1. Western
2. Beránek
3. Leštadlo
4. Sedlo
5. Vazák

Jak se jmenuje plemeno koně, který v ČR už neexistuje?

1. Káčátko
2. Pes
3. Slepice
4. Klisna
5. Slon
6. Komár
7. Opice
8. Ryba
9. Labuť
10. Lev
11. Osel
12. Kohout
13. Přežvýkavec
14. Kobra
15. Rejnok
16. Aligátor
17. Orangutan
18. Piskoř
19. Otakárek

Tajenka:

H	A	F	L	I	N	G
P	M	O	R	A	B	A
A	R	O	M	I	T	L
K	N	O	R	I	K	I
L	O	I	M	G	O	C
P	I	N	T	O	A	E
N	S	U	I	N	O	N
N	O	R	I	K	O	O

Pamatuj: Jen norik je tu dvakrát, jsou tu plemena: hafling, norik, pinto, galiceno, morab, morgan, konik, timor

➤ ČTENÍ POMÁHÁ

Rádi čtete a rádi pomáháte? Chodíte do první až do deváté třídy, nebo na střední školu? Mám tady něco pro vás! Je tady organizace s názvem Čtení pomáhá. Jestli se chceš zapojit do tohoto projektu a tím pomoci dětem a zvířatům ze svého domova, určitě se podívej na stránku www.ctenipomaha.cz.

Nabízí vám seznam krásných knih ke čtení, rozdělených do tří kategorií podle věku čtenářů. Až některou z knih přečtete, odpovíte na pár otázek o knize a získáte 50 korun.

čtení pomáhá

Tuhle odměnu si nemůžete vyzvednout v hotovosti, můžete ji ale věnovat někomu, kdo čeká na vaši pomoc. Třeba na výcvik pejska, který pomůže postiženému člověku, na speciální kolo pro maminku, která nemůže chodit, nebo na operace, které vrátí zrak africkým dětem.

Tato organizace trvá teprve měsíc a už mají přes 14 tisíc zaregistrovaných dětí, kteří získali celkem přes 1 milion Kč. Také už pomohli pěti charitám.

Základní informace – slovník

Čtenář je uživatel, zaregistrovaný na webové stránce www.ctenipomaha.cz.

Kniha je součástí seznamu doporučených knih, které vybrala odborná porota přímo pro projekt Čtení pomáhá.

Test je zhodnocením znalostí jednotlivých knih.

Kredit znamená 50 korun, které žák získá za úspěšné vyplnění testu.

Charita je konkrétní charitativní projekt zapojený do projektu Čtení pomáhá.

Ale tohle všechno a hodně jiného se dozvíte přímo na stránce.

Knihy vybrala odborná porota. Předsedou poroty je Zdeněk Svěrák se členy: Marek Eben, Alena Ježková, Jiří Dědeček a zástupci partnerů projektu.

1. -5. TŘÍDA. Můžete si přečíst např. knížku: Krysáci, Luisa a Lotka, Narnie, Mikulášovy patálie, Medvídek Pú a další.

6. -9. TŘÍDA Tak tady si zase můžete přečíst např: Deník malého poseroutky, Dobrodružství Toma Sawyera, HarryPotter a Fénixův řád, Držkou na rohožce, Malý princ, O mé rodině a jiné zvířené a další.

Charity je tady vždycky minimálně deset charit, které potřebují získat určitou částku peněz. Jakmile jim pošlete určitý obnos, rafička s penězi se o kousek posune a vy budete mít dobrý pocit, že jste pomohli. Pokaždé můžete poslat peníze na jinou charitu.

Aby vás to více bavilo a měli jste z čeho vybírat, přidávají na stránku dvě knížky za týden pro 1.–5. třídu a 6.–9. třídu.

PRO DOBRÝ POCIT Z POMOCI A ZÁŽITKŮ Z PĚKNÉ KNIHY!!!!AC

➤ CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ

- OD ZÁŘÍ ZAČNE KECÁLEK VYCHÁZET JIŽ SEDMÝM ROKEM
- 1. ČÍSLO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU VYJDE V ŘÍJNU 2011
- REPORTÁŽ Z PRVNÍCH DOJMŮ NOVÝCH PRVNÁČKŮ
- PŘEKVAPENÍ ! - ROZHOVOR SE ZAJÍMAVOU OSOBNOSTÍ
- VŠEZNÁLEK
- HISTORICKÉ OKÉNKO – OSOBNOSTI TŘEBOŇSKA
- LUŠTĚNÍ, KŘÍŽOVKY, HRÁTKY, OMALOVÁNKY...
- ZAJÍMAVOSTI Z PRÁZDNIN
- ROZHOVORY S PANÍ UČITELKOU JITKOU HAVRÁNKOVOU A JANOU HAVRÁNKOVOU
- SVĚTOVÝ DEN JAZYKŮ NA NAŠÍ ŠKOLE – JIŽ V ZÁŘÍ!
- PŘEDSTAVUJEME DALŠÍ ŽÁKY ŠKOLY
- NOVÁ RUBRIKA – DUEL (ZAJÍMAVÉ OTÁZKY ODPOVÍDAJÍ SOUČASNĚ UČITEL A ŽÁK)

➤ **Kecálek** – školní časopis žáků 1.-9. tříd
Základní školy Sokolská Třeboň

➤ www.1zstrebon.cz – zde podrobné a úplné znění informací o veškerých aktivitách a činnostech školy

➤ Vychází 4x do roka

➤ **Cena: 10,-Kč**

➤ Určen pro děti, učitele, rodiče i další čtenáře

➤ VI. ročník

➤ Příspěvky možno zasílat na:

rskulavikova@seznam.cz

rskulavikova@1zstrebon.cz

nebo vhazovat do schránky vedle sborovny
nebo odevzdávat osobně v pracovně ve II.
poschodí budovy školy

➤ **Redakční rada:**

Daniel Doktor, Martin Vopelka, Anežka Písaříková, Anna Walterová, Kristýna Kršíková, Petra Michalová, Petr Košina, Terežka Sojková, Eva Zemanová, Iveta Čadová, Jakub Vávra, Radka Škulaviková

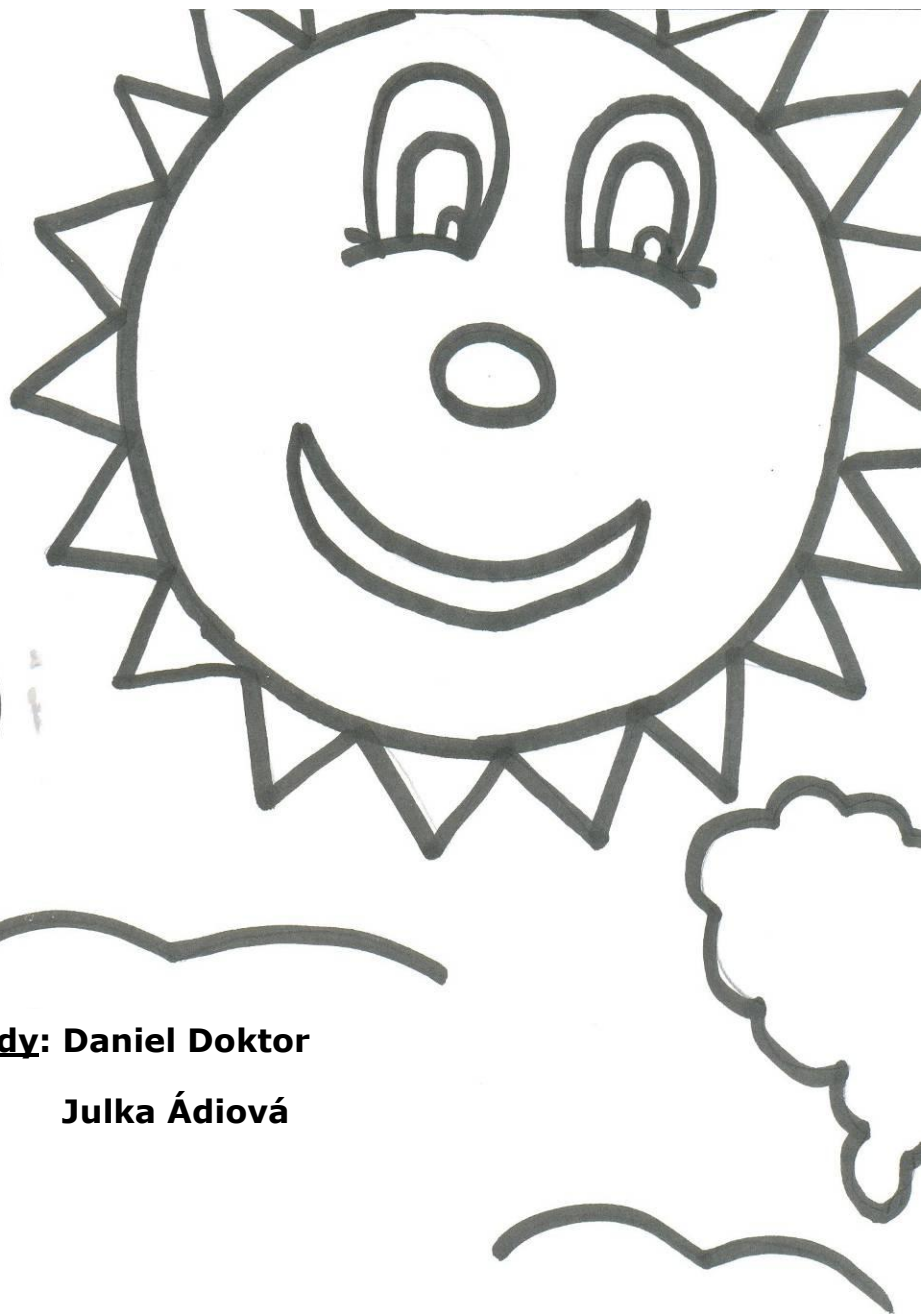
➤ V případě zájmu je možné se na začátku září přihlásit do kroužku, kde připravujeme jednotlivá vydání Kecálka

➤ Uvítáme děti, které rády:

- Píší příběhy, pohádky, básničky....
- malují, kreslí
- tvoří hádanky, křížovky, luštění
- mají dobré nápady do časopisu

4. číslo připravili:

Úpravami, obsahově i graficky se podíleli žáci ze 7. tříd a 8.B volitelného předmětu základy žurnalistiky.

9. třídy: Daniel Doktor

Julka Ádiová

4. třídy: Ivetka Čadová

Terezka Sojková

6. třídy: Anežka Písaříková

Anna Walterová

Martin Vopelka

Kristýna Kršíková

Markéta Srbová, Monika Doktorová

Kresba:

Terezka Sojková, 4.A

